

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 513/24
27.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 180/23 од 26.12.2023. године, након седнице већа одржане у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана **27. јуна 2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 180/2023 од 26.12.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 180/23 од 26.12.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 03.12.2021. године до 26.10.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 26.10.2022. године до 12.07.2023. године. На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, тако да се од њега одузима 0,43 грама опојне дроге канабис, 63,60 грама опојне дроге амфетамин у облику сулфатних соли са кофеином и креатином и 21,32 грама опојне дроге МДМА у

облику таблета, вагица за прецизно мерење црне боје ознаке “500g-0.1g” са траговима амфетамина и кофеина, као и кесе за паковање, које се након правноснажности пресуде имају уништити. На основу члана 264 ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-окривљени АА, из свих законом предвиђених разлога, а посебно због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и побијану пресуду преиначи тако што ће га ослободити од оптужбе, уз предлог за одржавање претреса пред другостепеним судом и захтев да заједно са браниоцем буде обавештен о одржавању седнице већа, у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП и

-његов бранилац, адвокат Марко Лазовић, из свих законом предвиђених разлога, а посебно због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног да ослободити од оптужбе, уз предлог за одржавање претреса пред другостепеним судом и захтев да о седници већа буде обавештен заједно са окривљеним, у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр. 540/24 од 10.05.2024. године, предложио да се жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, одбију као неосноване и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП одржао седницу већа, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, из цитираног поднеска, те наводе присутних странака, нашао:

-жалбе су неосноване.

Приликом разматрања жалбених навода окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, другостепени суд налази да о чињеницама које су предмет доказивања не постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде о садржини доказа у списима предмета, те да је првостепени суд о чињеницама које су предмет доказивања дао јасне и непротивречне разлоге у којима су јасно и потпуно, у складу са одредбама члана 428 тачка 8 ЗКП, изнете чињенице које су утврђене у поступку, из којих јасно произлази који докази потврђују или не потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају закључци првостепеног суда.

У погледу жалбених навода да записници о главном претресу од 04.07.2022. године, 09.09.2022. године, 11.10. и 25.10.2022. године, или нису уопште потписани или нису потписани од стране председника већа, већ само од стране записничара, другостепени суд указује да неправилна примена одредби члана 240 став 1 ЗКП није била од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Неосновано се жалбама указује и да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП истицањем да је првостепени суд погрешно применио одредбе члана 16 став 4 и члана 419 став 2 ЗКП и да самим тим, није извео правилан закључак о извесности постојања битних чињеница, нити је пресуду засновао на оним чињеницама у чију извесност је уверен.

Првостепени суд је утврдио да је окривљени АА дана 03. децембра 2021. године око 21,00 часова, држао ради продаје супстанце које су проглашене за опојну дрогу и то канабис 0,43 грама, амфетамин 63,60 грама и МДМА 21,32 грама и то у стану у ..., али према наводима жалби, наведена чињеница - да је пронађена предметна опојна дрога, сама за себе не доказује намеру окривљеног да пронађену опојну дрогу прода, посебно што није пронађена ни већа количина новца, нема купаца нити доказа о планираним и договореним трансакцијама, те количина која је пронађена представља мању количину за личну употребу, а што произлази из исказа окривљеног, испитаних сведока одбране, као и налаза и мишљења вештака Бојане Кеџман, по коме окривљени злоупотребљава опојне дроге и да је могао да их уноси у количинама које је описао у својој одбрани.

У изјављеним жалбама окривљени АА и његов бранилац, адвокат Марко Лазовић понављају тврдње из првостепеног поступка, а у прилог тези да су сви докази на којима првостепени суд заснива своју одлуку прибављени незаконито, из ког разлога је и предложено да се исти издвоје. Наиме, у жалбама се наводи да су конкретном приликом повређене одредбе члана 158 став 1 тачка 1 ЗКП, којима је прописано да службена лица полиције могу изузетно без наредбе суда ући у стан уз сагласност држаоца стана. С тим у вези, у жалбама се сублимирају наводи из исказа испитаних сведока полицијских службеника, истовремено указујући да првостепени суд погрешно наводи на страни 32. образложења побијане пресуде, да је стан био отворен, с обзиром да су конкретном приликом врата била затворена, али откључана, као и делови исказа сведока ББ, власника стана, из којих жалиоци закључују да су полицајци, како тврде, пре уласка у стан разговарали са власником стана и имали сазнања да је стан изнајмљен, те да је полиција пре уласка у стан имала информацију да власник стана није држалац стана, већ да су то трећа лица која бораве у стану, те да је, сходно томе, полиција у складу са цитираним чланом, била дужна да пре уласка у стан затражи сагласност држаоца стана за сам улазак, што они нису урадили, већ су просто ушетали у стан без наредбе суда и затекли држаоца стана како седи у трпезарији. Стога се не могу прихватити дати разлози првостепеног суда на страни 32. образложења побијане пресуде, јер је према тези жалилаца, улазак у стан био незаконит и самим тим су незаконите све радње које су касније предузете укључујући и претрес стана, као и сви други докази који су засновани на претресу, те је због тога и одбрана предложила њихово издвајање из списка предмета, у складу са одредбама члана 84 став 1 ЗКП и члана 16 став 1 ЗКП, који предлог је, према наводима жалби, неосновано одбијен, као и предлог да се одреди ново психијатријско вештачење, с обзиром на то да је приликом саслушања вештака, одбрана указала на низ очигледних параметара који потврђују да је окривљени зависник од опојних дрога.

У прилог незаконитости доказа, жалбама се указује и да је претрес стана био незаконит, пре свега, због чињенице да окривљени није добровољно, већ под принудом,

као и да би избегао већу принуду, потписао записник о претресу стана у стању док је био под дејством опојних дрога, те да је окривљени осуђен само због тог једног потписа који је ставио, иначе, тужилаштво не би располагало нити једним доказом против њега јер би сви прикупљени докази били незаконити, као што и јесу, ако би суд правилно и непристрасно ценио наводе окривљеног и поступање припадника полиције. У жалбама се указује и да је заменик Вишег јавног тужиоца, који је заступао оптужбу у овом поступку и који је био дежуран током хапшења окривљеног, на записнику о главном претресу дана 09.09.2022. године, потврдио изјаву окривљеног да је тачно да је полиција од њега тражила сагласност да уђе у стан на основу сагласности власника стана, као и да након тога изврше претрес и да им он није дао такву сагласност, те да је такву одлуку донео из разлога што је закон јасан и да само држалац стана, а то је окривљени, у том тренутку може да да такву сагласност, те да је овакав став супротан наводима пресуде да је власник стана “посредни држалац” који може да да сагласност прво за улазак у стан, а затим и за претрес. Дакле, за улазак у стан полицији треба сагласност држаоца стана, коју према наводима жалби, нису имали у тренутку уласка, те су у стан ушли супротно одредбама ЗКП, те је чињеница да им је требала за претрес сагласност држаоца стана, била једини разлог да врше и појачају притисак на окривљеног управо на начин како је он у својој одбрани објаснио, те се у том смислу оспоравају и дати разлози првостепеног суда на страни 33. побијане пресуде, да током поступка није утврђено да су према окривљеном од стране полиције примењене мере принуде ради давања сагласности за претрес и да је потписао сагласност за претрес без примедби, с обзиром да су овакви разлози дати без стварног и суштинског разматрања наведених околности. У жалбама се указује и да су дати разлози противречни јер првостепени суд на страни 3. образложења не наводи да је извео доказ читањем извештаја ПС Вождовац, Одсека за сузбијање криминалитета од 03.12.2021. године, док касније у образложењу пресуде цени овај доказ као изведен, иако није изведен према образложењу пресуде, те да је потпуно погрешно образложење суда на страни 35. у последњем пасусу, када је у питању одлука којом се одбацује предлог браниоца везано за наведени извештај. Такође, у жалбама се указује да је првостепени суд прихватио да је претресање стана завршено у 22:30 часова, иако је на записнику о претресу руком брисано и мењано време претреса, будући да је пробитно време завршетка претреса било 23:30 часова, јер такве измене нису допуштене и чине документ неважећим.

Пре свега, првостепени суд је правилно одбио предлог браниоца окривљеног да се као незаконити докази издвоје из списка и не користе у овом кривичном поступку и то: потврда о привремено одузетим предметима ПС Вождовац бр. 297/2021 од 03.12.2021. године, записник о претресу стана и других просторија ПС Вождовац од 03.12.2021. године, извештај о форензичком прегледу лица места ПС Вождовац Кт.бр. 704-720/2021 од 03.12.2021. године, фотодокументација ПС Вождовац Кт.бр. 104-720/2021 од 03.12.2021. године, записник о физичко-хемијском вештачењу МУП НЦКФ број 5345-2021 од 04.12.2021. године, извештај судије за претходни поступак ПС Вождовац од 07.12.2021. године, налаз и мишљење вештака мр Саше Крстића од 30.12.2021. године, део записника о саслушању окривљеног пред тужилаштвом од 26.01.2022. године који се односи на пронађене предмете, део записника са главних претреса од 04.07.2022. и 09.09.2022. године и то део одбране окривљеног где се изјашњава о предметима пронађеним приликом претреса, службена белешка о одобреном уласку у стан од 03.12.2021. године и службена белешка судије за претходни поступак од 08.12.2021. године. За своју одлуку је дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и другостепени суд, а који наводима у изјављеним жалбама нису доведени у сумњу.

Дакле, по налажењу Апелационог суда у Београду, будући да су сви докази законити, нема основа за примену одредби члана 445 став 2 ЗКП.

Такође, првостепени суд је будући да је бранилац остао код предлога да се извештај ПС Вождовац - Одсека за сузбијање криминалитета од 03.12.2021. године, издвоји као незаконит доказ, а да је заменик ВЈТ повукао предлог да се изведе доказ упознавањем суда са овим извештајем, правилно одбацио нови предлог браниоца да се овај доказ издвоји из списка као незаконит.

Најзад, по налажењу другостепеног суда, правилно је одбијен и предлог браниоца да се изврши ново психијатријско вештачење окривљеног од стране другог вештака, из разлога што је писани налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Бојане Кеџман, специјалисте форензичке психијатрије допуњен њеним изјашњењем на главном претресу, те га је првостепени суд правилно оценио као стручан, дат на основу дугогодишњег искуства вештачења наведеног вештака у кривичним предметима, заснован на прегледу окривљеног од стране вештака и увидом у целокупан спис предмета и одбрану окривљеног коју је накнадно изнео. Стога нема места одређивању новог вештачења, а наведени предлог је, и по налажењу другостепеног суда, непотребан и само би водио одуговлачењу поступка.

Међутим, будући да је, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд о свим чињеницама које су предмет доказивања дао непротивречне разлоге, дакле, јасно и аргументовано образложио своја чињенична и правна закључивања, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних елемената кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, неосновано се жалбама указује да је првостепена пресуда има недостатака због којих се не може испитати њена законитост и правилност.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и самим тим, примене кривичног закона, окривљени АА и његов бранилац, адвокат Марко Лазовић, указују да нема доказа да је опојна дрога која се налазила у спорном стану дана 03.12.2021. године и одузета од окривљеног, држана ради даље продаје, да је тачно да су пронађене три различите врсте опојних дрога, али у малој количини која одговара количини за личну употребу, истовремено истичући и да је окривљени изјавио да је употребљавао све три врсте дрога и детаљно се изјаснио на те околности, као и да је судски вештак др Бојана Кеџман потврдила да је могуће да их је користио на начин и у количинама које је навео. Дакле, према тези одбране, употреба опојних дрога од стране окривљеног није искључена, како то суд погрешно закључује, већ управо супротно, сматрају да би се новим вештачењем ове околности детаљно утврдиле. Према наводима жалби, окривљени је дао јасне и убедљиве разлоге због којих је меревао опојну дрогу у мање кесице, зашто је то радио док је био сам у стану, објаснио да је почео прекомерно да је користи, јер је било потребно да одреди себи мање количине како би знао колико узима, те да је управо због тога и купио и вагицу, а поврх тога стоји и чињеница да се продајом опојних дрога стиче велика имовинска корист, каква код окривљеног није пронађена, што такође потврђује наводе одбране, а при томе се у жалбама указује да је из исказа ВВ утврђено да у спорним порукама нема говора о куповини и продаји опојних дрога. Дакле, у суштини у овом делу жалби, оспорава се оцена доказа дата од стране првостепеног суда, а посебно оцена одбране окривљеног, коју суд није прихватио.

Супротно изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је детаљно изложио

садржину доказа који су изведени на главном претресу, дао њихову анализу и аргументовано изнео које одлучне чињенице из којих доказа је утврдио и зашто их је прихватио, те јасно образложио, између осталог, зашто не прихвата тезу одбране, поновљену и у жалбама, да је претрес стана био незаконит, да је записник о претресу стана окривљени потписао под принудом и да нема доказа да је опојну дрогу која је од окривљеног одузета, држана ради продаје.

Окривљени у својој одбрани није спорио чињеницу да је опојна дрога дана 03.12.2021. године, по врсти и количини како је то наведено у оптужници и изреци пресуде, пронађена у стану у ... стан број ... Међутим, током поступка је било спорно да ли је она била намењена даљој продаји, с обзиром да је оптужба заступала тезу да се ради о опојној дроги која је намењена даљој продаји, а по ставу одбране, ради се о мањој количини опојне дроге која је била намењена за сопствену употребу окривљеног.

Наиме, из записника о претресу стана и других просторија који је сачињен од стране ПС Вождовац дана 13.12.2021. године о претресу стана у ..., произлази да је у истом наведен као држалац стана АА, да су га сачинили овлашћено службено лице ГГ и записничар ДД, те да су га потписали сведоци претреса грађани ЂЂ и ЕЕ, притом је у тачки 1 где се описује претрес стана, констатовано да окривљени не захтева присуство адвоката пошто је поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању и на унапред одштампаном обрасцу записника хемијском оловком је заокружено да “не захтева” адвоката, а у тачки 1 под б је наведено да је претресање стана и других просторија извршено на основу члана 158 став 1 ЗКП, без наредбе суда и без присуства сведока због тога што постоји сагласност држаоца стана, као и да је наведени записник у својству држаоца стана потписао АА, без примедби. Првостепени суд је приликом доношења одлуке и оцене овог доказа узео у обзир да је одбрана окривљеног током целог поступка, па и поновљеног, износила став да записник о претресању стана и других просторија који је сачињен од стране ПС Вождовац на адреси у ..., представља незаконит доказ и да је полиција ушла у стан пре него што је прибавила сагласност власнице стана ББ, а да је окривљени сагласност за претрес стана дао да не би добио батине због негативног искуства које је имао са полицијом 2015. године, када је од полиције претрпео тортуру и био повређен, те је стога испитао сведокињу власницу стана ББ и на основу њеног исказа утврдио да је иста потписала службену белешку полиције о својој сагласности да полиција без наредбе суда уђе у стан, притом је препознала присутног сведока полицијског службеника ДД као службено лице са којим је она комуницирала и телефоном и који је њу сачекао код зграде ради прибављања сагласности за претрес стана, да су се нашли са бочне стране зграде, јер је она била уплашена и није желела ни да иде у стан, ни да све то гледа. Ценећи њен исказ у повезаности са исказима сведока полицијских службеника ДД и ГГ који су навели да су сазнали ко је власник стана преко своје интерне евиденције, а не преко агенције за промет некретнина и да су у том циљу прибавили сагласност власнице стана за претрес стана без наредбе суда, а када су ушли у стан који је био откључан, да су затекли окривљеног како пакује опојну дрогу и да су тада и од њега прибавили сагласност за претрес стана који су након тога и претресли, који записник је окривљени без примедби потписао, као и потврду о привремено одузетим предметима, првостепени суд је записник о претресу стана и других просторија, ценећи га, дакле, у повезаности са свим изведеним доказима, као законит правилно прихватио, оцењујући да су власница стана и окривљени који се у стану налазио у својству закупца стана и то по систему “стан на дан”, дали своју сагласност за претрес наведеног стана, који је након тога и извршен. С тим у вези првостепени суд је ценио наводе окривљеног о разлозима због којих је дао сагласност за претрес

наведеног стана и с тим у вези наводе вештака психијатра др Бојане Кеџман која се изјаснила да свако искуство утиче на модификацију личности понашања, а да је суштина искуства да човек после њега постане чвршћи и зрелији али да какву ће одлуку донети одређено лице да зависи од његове личности, те је правилно закључио да је у поступању окривљеног сигурно раније искуство, па и догађај са полицијом од 2015. године, имао одређеног утицаја, али правилно није прихваћена теза да је тај догађај који се десио шест година после претходног догађаја и након што је окривљени већ имао кривични поступак у Француској и у Републици Србији, како је то утврђено из извода из казнене евиденције, имао одлучујући утицај на његово понашање при сусрету са полицијом дана 03.12.2021. године у наведеном стану и да је тај догађај имао одлучујући утицај на одлуку окривљеног да да сагласност полицији за претрес наведеног стана 03.12.2021. године. Самим тим је, као што је и претходно наведено, правилно одбијен предлог да се записник о претресању стана од 3.12.2021. године и сви докази који су проистекли из њега, издвоје као незаконити.

Такође, првостепени суд је правилно закључио да не стоје наводи окривљеног да је полиција критичном приликом повредила принцип неповредивости стана прописан одредбама члана 40 Устава Републике Србије, с обзиром да наведени принцип, и по налажењу другостепеног суда, не може ићи у прилог окривљеног који је од стране полиције затечен како пакује опојну дрогу. Наиме, у конкретном случају, сагласност за улазак у стан полиције за претрес стана дала је власница стана ББ која, као власник стана која стан издаје по принципу “стан на дан” има у крајњем случају посредну државину на наведеном стану. Окривљени је у тренутку доласка полиције имао непосредну државину спорног стана, иако је навео да није он закључио уговор о изнајмљивању стана по систему “стан на дан”, а власница је, по правилном налажењу првостепеног суда имала посредну државину, на основу права власништва на наведеном стану, како то правилно закључује и првостепени суд. По правилном налажењу првостепеног суда, легитимно је право власнице стана да у ситуацији у којој јој се обраћа полиција са сумњом да се у предметном стану који је њено власништво од стране лица које је изнајмило стан као “стан на дан” пакује опојна дрога, предузме све радње којима би се таква активност открила и спречила у њеном стану, због чега и даје сагласност полицији за претрес наведеног стана. Полицијски службеници, према утврђеном чињеничном стању, који су имали оперативна сазнања како су и навели, одлазе у наведени стан, тек пошто су прибавили сагласност власнице стана за његов претрес (што у уводном излагању ни одбрана није оспоравала), а у циљу вршења својих овлашћења из члана 286 ЗКП и ради циљева прописаних одредбама члана 152 став 1 ЗКП, тамо затичу откључана врата, а у стану окривљеног, како седи за столом и пакује опојну дрогу, што су оба сведока полицијска службеника потврдила у свом исказу, а што ни окривљени није оспорио. Стоји чињеница да су се полицијски службеници изјаснили да су врата била откључана, а да првостепени суд у образложењу наводи да су била отворена, али по налажењу другостепеног суда, чињеница да је првостепени суд у датим разлозима употребио погрешан термин, односно непрецизно се изјаснио тако што је употребио реч “отворена”, није довела до нејасноћа и неразумљивости.

Наиме, првостепени суд је детаљно анализирао како одбрану окривљеног, тако и исказе полицијских службеника и дао свестрану оцену изведених доказа на странама 32, 33 и 34 побијане пресуде, која наводима жалби окривљеног и његовог браниоца, није доведена у сумњу.

Дакле, када се узме у обзир чињеница да је окривљени затечен да у изнајмљеном

стану пакује опојну дрогу, да се радило о више различитих врста опојне дроге и то канабису са уделом ТХЦ већим од 0,3% у количини од 0,43 грама, затим амфетамину укупне нето масе 63,60 грама од кога је део спакован у 33 кесице и опојној дроги МДМА укупне нето масе 21,32 грама у облику 50 таблета, као и да се ту налазила вагица за прецизно мерење са траговима амфетамина и кофеина, да су се налазиле и кесе за паковање, те чињеница која је утврђена из налаза и мишљења судског вештака да код окривљеног не постоји зависност од коришћења опојне дроге, те да је у периоду пре критичног догађаја, дакле у новембру и децембру 2021. године, окривљени размењивао поруке са "...": "батана, има ово али је 4"; "батана, има ли гоне где", затим са "...": "имам 1 – 2 ако имаш коме продат"; са лицем "... који га пита да ли има "бомбон", при чему је окривљени у својој одбрани објашњавао да се у порукама са "... радило о дроги коју су требали заједно да користе, а да се у порукама са "... "бомбон" односи на екстази, то самим тим, правилно није прихваћена његова одбрана да се овде није радило о разговорима који су се односили на купопродају опојне дроге, с обзиром да му "... шаље поруку: "ако имаш коме продат" док га "... пита да ли има екстази. По налажењу другостепеног суда, правилно није прихваћена ни одбрана окривљеног да су се неке од ових порука односиле на новац, јер су њему у то време сви тражили новац, с обзиром да је дошао из Француске, како је наводио у својој одбрани, будући да је у том периоду био незапослен, да је у порукама које је разменио са "... навео: "јер ја немам тебра динара", а у порукама са "... каже: "а сутра веце сам мислио да кренем преко. Само сутра друг да ми пошаље за пут. Можда би и могао да тапнем неком видецу. Ако имаш остави", из којих порука се несумњиво закључује да окривљени критичном приликом није имао новца и да се те поруке нису односиле на новац.

Имајући у виду да окривљени није зависник од злоупотребе опојних дрога, садржину наведених порука, да је окривљени опојну дрогу паковао у мање пакетиће, да је имао и вагицу, да се притом радило о више врста опојних дрога и да је било празних пвц кесица за паковање, на правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва објективна и субјективна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, за које га је и огласио кривим.

Дакле, Апелациони суд у Београду налази да жалбеним наводима није доведено у сумњу утврђено чињенично стање и да је првостепени суд у складу са одредбама члана 16 став 2 ЗКП, са једнаком пажњом утврдио како чињенице које окривљеном АА иду на штету, тако и оне које иду у корист, те на основу законито спроведеног доказног поступка, потпуне, свестране и правилне анализе и оцене изведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности и у склопу са наводима одбране окривљеног АА, правилно и поуздано утврдио чињенице које су од важности за пресуђење у овој кривичноправној ствари и доношење законите одлуке.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни која се такође оспорава жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лазовића, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, правилном оценом олакшавајућих околности које је утврдио на страни окривљеног – његову релативну младост, личне и породичне прилике, коректно држање пред судом и чињеницу да је у време извршења дела поступао у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, као и отежавајуће околности – његове раније осуђиваности, окривљеном АА правилно одмерио казну затвора у трајању од три године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору и у режиму мере забране напуштања стана.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако одмереном казном затвора постићи ће се сврха кажњавања прописана одредбама члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика, те су, самим тим, и жалбени наводи којима се указује да је првостепени суд требао да цени олакшавајуће околности у већој мери, посебно јер је законски минимум постављен веома високо, оцењени неоснованим, будући да је одмерена казна нужна да се утиче на окривљеног АА да убудуће не чини оваква или слична кривична дела.

Апелациони суд у Београду је ценио и преостале наводе у изјављеним жалбама, којима се оспорава законитост и правилност побијане пресуде, чињенично стање и полемише са оценом доказа од стране првостепеног суда, али налази да су исти без основа и без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-судски саветник
Гордана Ивковић с.р.**

**Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић